

Arrest

nr. 230 783 van 23 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Araura (staat Portuguesa) en beschikt u over de Venezolaanse nationaliteit. Toen u 11-12 jaar was ontdekte u dat u op meisjes viel. Toen u 14 jaar was had u voor het eerst een relatie met een meisje van een naburig basketbalteam waar u, ook als basketbalspeelster, mee trainde. U durfde uw familie niet op de hoogte te brengen van uw geaardheid uit schrik voor hun reactie en werd geregeld aangesproken door uw tantes die het vreemd vonden dat u geen vriendje had. Om uw familie op het foute spoor te zetten ging u een relatie aan met een man maar aangezien u echt niet op mannen viel maakte u hier snel een eind aan.

Uw vrienden zinspeelden graptens soms over het feit dat ze u nooit met een vriendje zagen. Uw vriend A. met wie u in een schoenenwinkel werkte en die zelf homoseksueel was, plaagde u vaak en zei u dat hij wel wist dat u op vrouwen viel. U bleef het echter ontkennen. Nadat hij u had voorgesteld aan een vriendin die ook op vrouwen viel begon u een relatie met haar die een jaar duurde, waarna ook uw vriend A. te weten kwam dat u, zoals hij vermoedde, op vrouwen valt. Pas toen u 22 jaar was sprak u voor het eerst over uw geaardheid met uw moeder en uw zus. Uw moeder, die het al lang vermoedde, stelde u gerust en zei u te aanvaarden zoals u was: ze vond dat er niets was waarvoor u zich moest schamen. Ook uw zus liet u weten geen enkel probleem te hebben met uw geaardheid. Als student rechten aan de universiteit Yacambo in Araure ging u vanaf 2012 in op de oproep van de oppositie om op straat te komen tegen het heersende regime en de levensomstandigheden in Venezuela. Vanaf 2015 werd de situatie in Venezuela nog problematischer en vonden er meer protesten plaats, waaraan u deelnam. Deze protestmarsen begonnen steeds vreedzaam maar mondden vaak uit in een achtervolging door de politie en de nationale garde die jullie soms met rubberen kogels bestookten. In 2015 werden er ook op de universiteit protestacties georganiseerd, waaraan u deelnam. Zo werd de ingang van de universiteit door studenten afgezet met brandende autobanden en takken en werd er vaak samengewerkt met de beveiligde woonwijken in de buurt die hun toegang eveneens afsloten, waardoor jullie de hele laan konden afsluiten. De nationale garde en de politie waren hierbij aanwezig en eenmaal werden jullie bestookt met rubberen kogels. De blokkades die jullie opwierpen voor de universiteit konden niet iedereen bekoren: er waren veel studenten die de lessen verkozen. Aangezien de docenten les bleven geven en u niet wilde dat u achterop zou geraken, besloot ook u terug naar de les te gaan. In 2016 studeerde u als advocate af. Op 1 september 2016 was er door oppositieleiders opgeroepen om op straat te komen om een referendum te eisen tegen Maduro. Op deze vraag ging u in. Aan het eindpunt van de mars kwam het tot een conflict met de nationale garde en rende u samen met uw vriend M. naar San José, de beveiligde wijk waar jullie woonden. Jullie werden achtervolgd door personen op motors, die de wijk ook binnenkwamen. U rende samen met M. naar zijn huis om te gaan schuilen toen jullie door een agent van de nationale garde werden bedreigd: mocht hij jullie nog eens zien tijdens een protestactie, zou hij jullie aanhouden of vermoorden. Enkele dagen later, op 6 of 7 september 2016, werd er onder de jongeren van uw wijk en enkele beveiligde wijken ernaast, alsook met de studenten van de universiteit van Yacambu, een protestactie georganiseerd. De verschillende ingangen tot de beveiligde wijken en de universiteit werden geblokkeerd met brandende autobanden waardoor de hele laan afgesloten werd. U stond samen met uw zus binnen in jullie wijk toen u zag dat het hek werd geopend en de nationale garde de wijk binnenkwam. Jullie renden weg en zagen dat een vriend op de grond werd gegooid en werd aangehouden. Thuis aangekomen sloten jullie al de deuren terwijl u via de telefoon hoorde dat er meerdere jongeren waren aangehouden en dat er wagens werden vernield door de nationale garde. Uw broer werd opgebeld door een vriend die hem vertelde dat er een agent van de nationale garde rondliep in de wijk met een foto van u terwijl hij naar u vroeg. Niet veel later reed er iemand van de nationale garde voor uw huis die, terwijl u in de veranda stond, naar u riep dat hij u wel had gezien en dat hij wist dat u daar woonde. Nadat de agent was vertrokken besprak u de situatie met uw moeder en stiefvader en besloot u te stoppen met uw deelname aan de acties. Terwijl de acties in uw wijk nog 10 tot 12 dagen voortduurden dook u onder bij uw grootmoeder. Uw familie besloot dat u best het land kon verlaten en op 21 oktober 2016 vertrok u naar Caracas, van waar u op 22 oktober 2016 samen met een tante naar de Dominicaanse Republiek reisde. Na uw vertrek uit Araure hoorde u van vrienden dat een agent van de nationale garde nog naar u had gevraagd en eenmaal werd uw moeder door een agent aangesproken toen ze aan een supermarkt in de rij stond te wachten: hij vertelde haar dat hij u nog niet was vergeten. U trachtte op de Dominicaanse Republiek een postgraduaat te doen maar u slaagde er niet in uw diploma's te laten erkennen, waardoor u als poetsvrouw in een hotel ging werken. Nadat u twee maanden op de Dominicaanse Republiek was begon u een lange afstandsrelatie met J., een Venezolaans meisje dat u van op de universiteit in Araure kende en met wie u contact had gehouden. Nadat uw vriendin begin 2018 ruzie had gehad met haar familie die haar geaardheid niet wilde aanvaarden, reisde ze in februari 2018 naar de Dominicaanse republiek, om u te vervoegen. Ook uw zus Genesis had in augustus 2017 Venezuela verlaten en was naar de Dominicaanse Republiek gereisd. Op de Dominicaanse Republiek werden u en uw partner als lesbische vrouwen beledigd. U kon er geen verblijfsvergunning krijgen en leefde met de constante schrik opgepakt en naar Venezuela teruggestuurd te worden. In maart 2018 kreeg u een werkaanbod van een vrouw uit Spanje om er als oppas te gaan werken. Nadat u het aanbod met uw familie en uw partner had besproken besloot u er op in te gaan en werd het ticket u opgestuurd. Op 1 oktober 2018 verliet u de Dominicaanse Republiek. Op 2 oktober werd u op de luchthaven van Zaventem, waar u diende over te stappen, tegengehouden omdat uw reismotieven niet helder waren en werd er besloten u terug te drijven. Nadat u zich op 5 oktober 2018 had verzet tegen uw repatriëring diende u diezelfde dag in België een verzoek om bescherming in.

U wenst niet naar Venezuela terug te keren uit vrees aangehouden of vermoord te worden door de agent van de nationale garde die u zocht en tweemaal bedreigde. Ook wenst u niet terug te keren naar Venezuela omdat u als lesbische vrouw vrij wil kunnen leven, zonder achternagekeken en beledigd te worden. U wenst ook niet naar Venezuela terug te keren omdat uw familie financieel afhankelijk is van u. Tot slot vreest u bij terugkeer naar Venezuela verplicht te worden voor de overheid te werken als advocate.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 15 oktober 2014; een kopie van uw geboorteakte; foto's die u maakte tijdens verschillende protestacties waaronder een foto van uzelf; foto's van protestacties uit de media; internetartikels betreffende het verloop van de protestmars op 1 september 2016 in Acarigua (Araure) en in Caracas; foto's van uw partner en uzelf; internetartikels betreffende de situatie voor homoseksuelen in Venezuela; een kopie van uw diploma waaruit blijkt dat u als advocate bent afgestudeerd aan de universiteit van Yacambu alsook verschillende attesten en resultaten van uw universitaire studies; een kopie van een attest van de werkgever van uw vader met in bijlage een kopie van zijn identiteitskaart, waaruit blijkt dat hij voor zijn werkgever van 2008 tot 2017 werkte; medische attesten betreffende de invaliditeit van uw stiefvader W.A.R.; medische attesten en foto's betreffende de aandoening van uw broer S., van wie u tevens de geboorteakte neerlegde; en internetartikels betreffende de situatie voor homoseksuelen en Venezolanen in de Dominicaanse Republiek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U verklaarde Venezuela in de eerste plaats te hebben verlaten en naar de Dominicaanse Republiek te zijn gereisd nadat u tweemaal in september 2016 was bedreigd door een agent van de nationale garde – u vermoedt dat het om dezelfde agent gaat, maar heeft zijn gezicht niet gezien – en u vreesde door hem aangehouden of vermoord te worden. U stipte bovendien aan dat u de werkwijze van de nationale garde niet kende: u kon niet uitsluiten dat informatie doorgespeeld werd (CGVS I, p. 6, 8-10, 16; CGVS II, p. 26-27).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, hoewel het Commissariaat-generaal niet ontkent of betwist dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering, de Venezolaanse autoriteiten hierbij sinds de beëindiging van de massademonstraties in juli 2017 meer doelgericht en selectiever te werk gaan. Zij viseren hoofdzakelijk personen wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij zoals personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie bij detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groeperingen waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc. Echter, nergens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij, dan wel het sporadisch deelnemen aan demonstraties ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

Uit uw verklaringen kan opgemaakt worden dat u voor september 2016 geen persoonlijke problemen kende omwille van uw deelname aan verschillende betogingen: u moest hoogstens wegllopen omdat de betogingen door de autoriteiten uit elkaar werden geslagen (CGVS I, p. 8-11; CGVS II, p. 7-8, 11).

Voor wat betreft de twee protestacties waaraan u in september 2016 zou hebben deelgenomen, kan er vooreerst getwijfeld worden aan uw effectieve deelname hieraan. Uw opeenvolgende verklaringen wat deze acties betreft zijn immers niet coherent.

Tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u spontaan dat het incident op 6 of 7 september 2016 een maandag betrof (CGVS I, p. 9). Tijdens het tweede onderhoud stelde u dan weer dat het een woensdag of een donderdag betrof, waaraan u spontaan toevoegde dat het protest waar u op 1 september 2016 aan had deelgenomen een maandag was (CGVS II, p. 18). Ermee geconfronteerd dat het niet mogelijk is dat 1 september 2016 op een maandag viel en 6 of 7 september 2016 vervolgens op een donderdag, stelde u niet zeker te weten welke dag van de week het protest op 6 of 7 september 2016 precies plaatsvond (CGVS II, p. 18). Het is evenwel opmerkelijk dat u tweemaal spontaan de dagen van de week toevoegt aan uw verklaringen maar hier evenwel niet consistent in bent. Een raadpleging van de kalender van september 2016 wijst overigens uit dat 1 september 2016 een donderdag was, 6 september 2016 een dinsdag en 7 september 2016 een woensdag.

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt naar aanleiding hiervan met de Venezolaanse autoriteiten in de problemen te zijn gekomen. In dit verband sloop er in uw opeenvolgende verklaringen immers een aanzienlijke tegenstrijdigheid. Uit uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat militairen u **enkele keren** kwamen zoeken en intimideren **thuis** (Vragenlijst ingevuld op de DVZ, d.d. 10-10-2018, vraag 3.5), daar waar u tijdens uw eerste en tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde dat u eenmaal door **één** agent van de nationale garde werd bedreigd in het **huis van M. en eenmaal in uw eigen woning** door, voor zover u vermoedt, **dezelfde agent**. Nadien werd nog een keer aan uw vrienden gevraagd waar u was. Ook werd nog een keer door een agent van de nationale garde aan uw moeder, toen ze in een wachtrij aan een supermarkt stond, gezegd dat hij het gezicht van haar dochter nog steeds niet was vergeten (CGVS I, p. 9-11; CGVS II, p. 11, 13, 14, 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u uw eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen. Een louter ontkennen van eerdere verklaringen kan echter bezwaarlijk als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Deze tegenstrijdigheid op zich zet de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging door de autoriteiten fundamenteel op de helling.

Dit blijkt tevens uit uw bevreemdende verklaringen betreffende uw problemen met een (of meerdere) agent(en) van de nationale garde.

Zo dient er op uw beperkte politieke profiel gewezen te worden. Aan de betoging op 1 september 2016 nam u deel omdat de oppositieleiders – u was zelf géén lid van een oppositiepartij – hiertoe hadden opgeroepen. Uit niets blijkt dat u hierbij een organiserende rol had. Het protest op 6 of 7 september 2016, waaraan meer dan 100 mensen deelnamen, betrof volgens u een collectief initiatief van een aantal personen, onder wie u: jullie besloten dit te organiseren omdat jullie vaststelden dat er overal in Venezuela dergelijke protestbewegingen aan de gang waren. Bijgevolg kan er bezwaarlijk gesteld worden dat, voor zover er geloof kan worden gehecht aan uw deelname hieraan, u (één van de) initiatiefneemster(s) van deze actie zou zijn geweest. Uit uw verklaringen betreffende uw organiserende rol blijkt overigens hoogstens dat u deel uitmaakte van een Whatsapp-groep die door ene O.F., die alles organiseerde en die de vergaderingen (waaraan u zelf niet deelnam) bijeenriep, werd beheerd. O.F., die u omschreef als de leider van de protesten in San José, verblijft nog steeds gewoon in Venezuela. U heeft nog steeds contact met hem. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat hij problemen zou hebben gekend. Nochtans vraagt u hem hoe het met hem gaat (CGVS I, p. 10, 12; CGVS II, p. 9-10, 12, 14, 18). Uit niets blijkt bijgevolg dat u als een belangrijk organisator van protestacties tegen de Venezolaanse autoriteiten zou kunnen worden gepercipieerd. Gelet hierop komt het onwaarschijnlijk over dat een agent met een foto van u in de hand zonder over uw identiteitsgegevens te beschikken – u verklaarde tijdens protestacties nooit uw identiteit te hebben moeten geven – naar u op zoek zou geweest zijn.

Bovendien is het opmerkelijk dat uw vriend M., die op 1 september 2016 samen met u door de agent werd gevolgd en bedreigd – u beschreef M. als een opstandige betoger, net zoals u –, later in dit verband geen problemen kende met de agent(en) van de nationale garde, hoewel hij ook deelnam aan de acties die op 6-7 september 2016 in de wijk werden georganiseerd en die hierna nog 10 tot 12 dagen voortduurden (u vermoedt dat hij hierbij betrokken was). Hij bleef nog tot augustus 2017, i.e. bijna een jaar na uw beweerde problemen in september 2016, in Venezuela (CGVS II, p. 13-14, 15). Nochtans kende een agent van de nationale garde wel zijn woonplaats, aangezien jullie daar op 1 september 2016 samen werden bedreigd. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat M. uit een gegoed gezin kwam en dat hij wist dat zijn ouders hem zouden kunnen vrijkopen mocht hij aangehouden worden (CGVS II, p. 15) is weinig pertinent aangezien de mogelijkheid tot het uitkopen van iemand niet uitsluit dat iemand ook effectief problemen kent en aangezien hij in 2017 naar aanleiding van een woordenwisseling met een lid van de nationale garde in een winkelcentrum het wel nodig achtte om het land te verlaten. Overigens kan er in dit verband nog gewezen worden op het feit dat u niet wist waarover die woordenwisseling ging omdat M. u dat nooit verteld heeft (CGVS II, p. 15). Aangenomen kan worden dat, indien er een verband was geweest met uw persoonlijke vluchtaanleiding, M. dit u spontaan zou verteld hebben en u dit geweten zou hebben.

Aangezien M., die in september 2016 aan dezelfde protestacties heeft deelgenomen en wiens verblijfplaats bovendien door de nationale garde was gekend, het niet noodzakelijk achtte om Venezuela te verlaten – uit niets blijkt dat hij na 1 september 2016 naar aanleiding van zijn deelname aan deze protestacties ook maar enig concreet probleem gekend heeft –, is het wederom weinig waarschijnlijk dat u, die hetzelfde profiel als M. heeft, louter omwille van uw deelname aan enkele betogingen in september 2016 in de problemen zou zijn gekomen.

Dat aan uw beweerde vervolging door de nationale garde geen geloof kan worden gehecht, blijkt tevens uit het feit dat u, ondanks dat de door u geschetste vervolging waarbij de Venezolaanse overheid betrokken was – u vreesde bij terugkeer zelfs vermoord te zullen worden of naar de gevangenis te worden gestuurd (CGVS I, p. 16) –, u het risico nam om Venezuela legaal te verlaten en dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij dit legaal vertrek uit Venezuela ook maar enig probleem zou hebben gekend.

Dit wordt ten slotte bevestigd door uw houding bij aankomst in België. Bij uw aankomst hier beweerde u als toerist te zijn gekomen en vanuit België naar de Dominicaanse Republiek terug te zullen keren. Pas nadat er een poging tot repatriëring werd uitgevoerd op 5 oktober 2018 gaf u aan in België een verzoek om internationale bescherming in te willen dienen (federale politie, document nr. BN/18-03.626 d.d. 2/10/2018; beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 5/10/2015). In dit verband is het opvallend dat u op het moment dat u om internationale bescherming verzocht enkel economische problemen inriep en uw vrees ten aanzien van de Venezolaanse autoriteiten toen niet vermeldde (werkfiche kandidaat politiek vluchteling: “inlichtingen in verband met asielaanvraag”). Uw laattijdig verzoek is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u uw concrete problemen naar aanleiding van uw deelname aan twee protestacties in september 2016 niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaarde voorts een terugkeer naar Venezuela te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid (CGVS I, p. 13, 16-17; CGVS II, p. 3, 25, 26).

Ofschoon het Commissariaat-generaal uw seksuele geaardheid niet in twijfel trekt, dient benadrukt te worden dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Venezuela op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de Venezolaanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Hiernaar verwees u ook (CGVS I, p. 16). Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land. Dit blijkt tevens uit uw verklaring dat u over holebi's op school les kreeg (CGVS I, p. 13). Bovendien wordt nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit. homoseksuelen kunnen zich ook vrij verenigen en elkaar vrij ontmoeten in het openbaar. Wie zich bedreigd voelt door homofob geweld kan zich wenden tot de Venezolaanse autoriteiten om bescherming te vragen, hoewel effectieve bescherming door de autoriteiten uiteindelijk niet altijd gegarandeerd is. Verder blijkt dat er in de Venezolaanse wetgeving meerdere wetten en artikels opgenomen zijn die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten tegen te gaan. Venezuela heeft ook verschillende internationale mensenrechtenresoluties, -verdragen en -akkoorden ondertekend in verband met het tegengaan van discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. Niettegenstaande uit de meeste geraadpleegde bronnen naar voor komt dat de anti-discriminatiewetgeving niet voldoende uitgewerkt is om doeltreffend te zijn, blijkt echter ook dat eventuele oplossingen vooral afhangen van de context waarin discriminatie voorvalt. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Venezuela het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw problemen omtrent uw geaardheid er hoofdzakelijk uit bestonden dat uw tantes u vroegen waarom u geen vriendje had en wanneer u aan kinderen zou beginnen, er soms binnen uw vriendenkring werd geprapt over een eventuele voorkeur voor vrouwen van uwentwege en u hierdoor vrienden bent verloren (CGVS I, p. 13-15; CGVS II, p. 19-20, 25). U verklaarde uw geaardheid nog niet aan uw tantes te hebben verteld uit schrik voor hun reactie, al gaf u aan niet te weten of ze goed of slecht zouden reageren en dat een slechte reactie er mogelijks uit zou kunnen bestaan dat ze afstand van u zouden nemen of ze u ermee zouden plagen (CGVS II, p. 19-20). Een dergelijke reactie van uw familie en vrienden is evenwel onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder u, eens u het haar op uw 22e had verteld, volledig steunde en ze aangaf dat u niets had om u voor te schamen en dat ze het eigenlijk altijd al had vermoed (CGVS I, p. 13-15; CGVS II, p. 19). Ook uw zus liet blijken u volledig te aanvaarden zoals u was en u voegde hieraan toe dat toen uw moeder eens tegen uw zus had opgemerkt dat ze eigenlijk toch verkoos dat u met een man zou trouwen, uw zus tegen haar was uitgevlogen en haar er aan had herinnerd dat ze u moest aanvaarden zoals u bent en dat u niet veranderd kon worden. U vermoedt overigens dat ook uw broer en uw stiefvader van uw geaardheid op de hoogte zijn (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 19-20, 22). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Venezuela ook homoseksuele vrienden had met wie u openlijk over uw geaardheid sprak, met wie u soms naar feestjes ging en die u uitnodigden om mee naar gay parades te gaan die in Venezuela werden georganiseerd, waar u evenwel nooit op inging. Tevens speelde u basketbal, waar er veel lesbische speelsters waren (CGVS I, p. 15-16; CGVS II, p. 21-24).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk gemaakt omwille van uw geaardheid het risico te lopen op vervolging of ernstige schade.

U verklaarde voorts niet terug te kunnen keren naar Venezuela omdat uw familie financieel afhankelijk is van u. U verklaarde immers dat uw moeder niet meer kan werken omdat ze een probleem met haar voeten heeft, dat uw stiefvader invalide is, dat uw vader in 2017 werd ontslagen uit de bank waar hij werkte en hij de slagerij die hij daarna opstartte moest sluiten en dat uw jongste broer S. een hartaandoening heeft en medische opvolging nodig heeft (CGVS I, p. 3, 16; CGVS II, p. 5-6). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat dit door u ingeroepen motief van louter socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Tot slot beweerde u in geval van terugkeer naar Venezuela te vrezen verplicht te worden door de Venezolaanse autoriteiten als advocate te werken voor het regime. U voegde hieraan toe niet te weten hoe het precies zat maar dat u erover gehoord had (CGVS II, p. 27). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat dit louter een niet door bewijzen gestaafde blote en hypothetische bewering is, temeer daar nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden gedwongen werd om voor het regime te werken.

U heeft dan ook niet aangetoond dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228). Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, Fatgan Katani e.a. v. Duitsland, 31 mei 2001 en EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, Y. v. Rusland, 4 december 2008, § 79; EHRM, Saadi v. Italië, 28 februari 2008, § 131; EHRM, N. v. Finland, 26 juli 2005, § 167; EHRM,

Mamatkulov and Askarov v. Turkije, 4 februari 2005, § 73; EHRM, Müslim v. Turkije, 26 april 2005, § 68).

De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precaire omstandigheden leeft.

*Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).*

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.

Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u opgroeide in een door uw stiefvader gekochte alleenstaande woning in een beveiligde wijk, waar uw familie nog steeds woont (CGVS II, p. 3). Uzelf beschikt over een universitair diploma rechten dat u in 2016 aan de universiteit van Yacambu heeft behaald. Uit uw verklaringen blijkt dat uw universitaire studies duur waren. Uw zus Genesis studeerde aan de universiteit alvorens in augustus 2017 naar de Dominicaanse Republiek te zijn getrokken. Ook uw zus Geraldine studeert aan de universiteit en klust soms bij als schoonheidsspecialiste en uw broer William is afgestudeerd als leerkracht en werkt hard als chauffeur voor een bedrijf (CGVS I, p. 3, 4, 5, 11; CGVS II, p. 3-5, 8, 14). U werkte in Venezuela als verkoopster in een winkelcentrum en hielp uw familie soms in de hotdogstand die uw broer uitbaatte. In 2016 werkte u gedurende een korte periode als juridisch assistente voor een vriendin die als advocate werkte en die op aanvraag van mensen die het land wilden verlaten documenten aanvraag bij de gemeente (CGVS I, p. 4-5). Toen u in de Dominicaanse Republiek verbleef, kon uw moeder uw vriendin in huis opvangen (CGVS I, p. 16). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dan ook dat u en uw familie toegang hebben tot (hoger) onderwijs en de arbeidsmarkt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécouritaire) blijkt dat Venezuela en een diep politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en neemt er onder meer de vorm aan van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Het geweld gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, en de Colectivos chavistas waarbij burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden, heeft eveneens geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg blijkt uit het administratieve dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoort en uw geboortakte staven louter uw identiteit en uw nationaliteit en de documenten in verband met uw opleiding bevestigen enkel uw opleidingsniveau, hetgeen hier niet wordt betwist. De artikels over de politieke situatie in Venezuela alsook de foto's die u neerlegde van protesten in Venezuela, doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u de door u geschetste vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. Ook de artikels die u neerlegde over de situatie van homoseksuelen in Venezuela en de foto's van u en uw partner kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. U heeft immers niet aangetoond als lesbische vrouw in Venezuela persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te vrezen of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te lopen. Uit het attest in verband met het werk van uw vader blijkt dat hij van mei 2008 tot mei 2017 als commercieel directeur werkzaam was, meer niet. De medische attesten van uw stiefvader en uw broer S. tonen aan dat zij medische zorgen nodig hebben, maar kunnen bovenstaande appreciatie, met name dat u niet aannemelijk heeft gemaakt bij terugkeer naar Venezuela in een mensonwaardige situatie terecht te komen, evenmin wijzigen. De artikelen die u neerlegde betreffende de situatie van illegale Venezolanen alsook homoseksuelen op de Dominicaanse republiek kunnen evenmin een ander licht werpen op bovenstaande beslissing, gezien uw verzoek om bescherming louter onderzocht dient te worden met betrekking tot het land van uw nationaliteit, namelijk Venezuela.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 19 april 2019 een schending aan van "schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1A, § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd door het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967; schending van de artikel 48/4, § 2, b) van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 33 (verbod tot uitzetting of teruggeleiding ("refoulement")) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd door het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 en met de

artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 18 (recht op asiel) en 19 (bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 inuncto artikel 15, b) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)".

Zij vraagt de bestreden beslissing "te hervormen of te vernietigen".

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Venezuela: The homeland card (carnet de la patria), including issuance procedures, usage, and physical characteristics; extent to which homeland cards have been distributed (2016-May 2018), 18 mei 2018, VEN106113.E", "De Standaard 1 april 2019, "Venezolanen krijgen maar deel van de dag stroom", "De Standaard 3 februari 2019, "Maduro waarschuwt voor burgeroorlog", "De Standaard 25 maart 2019, "Rusland zendt militairen naar Venezuela", "Standaard 26 februari 2019, "Pence sluit geweld tegen Maduro-regime niet uit: "Alle opties liggen op tafel", "Getuigenis M.G.M.", "Getuigenis L.S.R.", "Getuigenis G.R.D." en "CGVS, COI Focus Venezuela. Situation Sécuritaire, april 2019, uittreksel".

Bij aanvullende nota van 28 november 2019 brengt de commissaris-generaal de volgende informatie bij: "COI Focus: Venezuela: Situation Sécuritaire" van 4 april 2019, "COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum)" van 1 juli 2019, "COI Focus: Venezuela: Situation socio-économique" van 20 april 2018, "Venezuela, Situational update and 2019 outlook", "Venezuela blackout: with the electricity out, I can't get my chemo", "Venezuelans scramble for food and water as oil exports hit by blackout", "10 things you need to know about Venezuela's human rights crisis", "AI - Venezuela 2017-2018", "The Darkest Hours; Power Outages Raise the Temperature in Venezuela", "Venezuela: All you need to know about the crisis in nine charts", "Venezuela's elite restaurants thrive as food shortages worsen", "The Maduro diet: food v. freedom in Venezuela", "Venezuelans turn to food production amid crisis" en "Getting food to your fridge is a full-time job in Venezuela".

Bij aanvullende nota van 4 december 2019 wijst de commissaris-generaal op "Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela" van juli 2019, alsook op "de reeds aan het administratieve dossier toegevoegde of per aanvullende nota van 28 november 2019 overgemaakte informatie, IACHR, Situation of Human Rights in Venezuela: Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela - Country Report van december 2017, pag. 1; 6 t.e.m. 26; 84 t.e.m. 133 [...]; Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018 [...]; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019 [...]; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019 [...] en het bij huidige aanvullende nota gevoegde OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela, van juli 2019".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster werd op 10 augustus 1992 geboren te Araure, Venezuela, waar zij ook steeds woonde voor haar vertrek naar de Dominicaanse Republiek (verklaring DVZ, vraag 4-5, 10; notities 22 oktober 2018, p. 4). Verzoekster behaalde in november 2016 haar diploma rechten aan de universiteit van Yacambu, in Araure, Portugese (verklaring DVZ, vraag 11; notities 22 oktober 2018, p. 4). Tijdens haar studies werkte verzoekster als verkoopster in een winkelcentrum, in de hotdogstand van haar broer en als juridisch assistente (notities 22 oktober 2018, p. 4-5). Op 21 oktober 2016 vertrok verzoekster met een tante naar de Dominicaanse Republiek, waar zij een postgraduaat wilde aanvatten, wat niet lukte (notities 22 oktober 2018, p. 4), en zij aan het werk ging in de horeca (notities 8 februari 2019, p. 22) en als poetsvrouw in een hotel (notities 22 oktober 2018, p. 17). In maart 2018 kreeg verzoekster een werkaanbod van een vrouw uit Spanje om er als oppas te gaan werken, waarna zij op 1 oktober 2018 het land verliet richting Europa (notities 22 oktober 2018, p. 6).

2.4.2. Zij verklaart op 11-12 jaar te hebben beseft dat zij op meisjes viel, maar zij hield dit verborgen voor de buitenwereld uit vrees voor homofobe reacties van vrienden en familie (notities 22 oktober 2018, p. 13-14). Zij ging ook even een relatie aan met een man om haar geaardheid toe te dekken, maar zij zette deze relatie stop (notities 22 oktober 2018, p. 14). Op 14-jarige leeftijd had verzoekster voor het eerst een relatie met een meisje, L.C., die bijna 5 jaar duurde (notities 22 oktober 2018, p. 14; notities 8 februari 2019, p. 22). Daarna had zij nog een relatie van een jaar met O., die aan haar werd voorgesteld door een gemeenschappelijke homovriend (notities 22 oktober 2018, p. 16; notities 8 februari 2019, p. 22). Eind 2016 ging verzoekster vanuit de Dominicaanse Republiek een langeafstandsrelatie aan met J., Venezolaanse die zij kende van tijdens haar rechtenstudies (notities 22 oktober 2018, p. 7-8, 15). In september 2019 reisde J. verzoekster achterna en kwam zij naar België, waar zij internationale bescherming aanvraagde en op 15 oktober 2019 de erkenning van haar status als vluchteling verkreeg (RvV 15 oktober 2019, nr. 227 476).

2.4.3. Verzoeksters lesbische geaardheid wordt niet in twijfel getrokken door de commissaris-generaal. Ook de Raad stelt vast dat verzoeksters seksuele geaardheid genoegzaam blijkt uit haar coherente, spontane en doorleefde verklaringen over de ontdekking van haar seksuele geaardheid en de wijze waarop ze hiermee is omgegaan.

2.4.4. Zij liet op de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat zij omwille van haar seksuele geaardheid "afwijzing en afstoting" onderging in haar land van herkomst (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster dienaangaande: "Venezuela is het vierde land van de wereld met het meeste moorden op homoseksuelen. Ik heb me vaak afgewezen gevoeld door mijn tantes, die me steeds vroegen waarom ik geen vriend had, of ik lesbisch was. Ik had toen nog niets tegen mijn ouders gezegd dus ik voelde me heel alleen en sloot me op op mijn kamer om te huilen. Ik vind het niet kunnen dat ik omwille van mijn geaardheid op die manier word behandeld. [...] De enigen die het weten zijn mijn moeder en mijn zus, de rest van de familie niet, ze zijn homofoob. [...] Ik ben vrienden verloren omwille van mijn geaardheid. [...] [Homoseksuelen] worden met de vinger gewezen en beledigd. [...] Ik wil vrij kunnen leven, zonder dat ik achterna word{ gekeken, zonder dat ik uitgescholden wordt, er zaken naar me geroepen worden. Ik wil een normaal vrij leven met mijn vriendin. Haar hand kunnen vastnemen of haar een kus kunnen geven op straat, dat kan niet in Venezuela, je wordt beoordeeld en beledigd." (notities 22 oktober 2018, p. 15-17). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud vertelde verzoekster dat zij niet in Venezuela wilt wonen waar zij omwille van haar lesbische geaardheid "aangewezen en veroordeeld" wordt (notities 8 februari 2019, p. 27). Zij spreekt over "discriminatie; zowel van mensen als van mijn familie" en over "me verwijderen van de familie of me pesten" (notities 8 februari 2019, p. 19-20). Volgens verzoekster wordt er momenteel in Venezuela weinig stilgestaan bij de rechten van holebi's: "Het enige waar over gesproken wordt is de dictatuur en alles wat er nu gebeurt, niet over homoseksualiteit." (notities 8 februari 2019, p. 24). Zij gaf aan al sinds haar 17-18 jaar vaak te hebben nagedacht "over in een ander land leven waar niemand mij kent en mijn tantes me er niet over zouden aanspreken" (notities 8 februari 2019, p. 26).

2.4.5. Uit verzoeksters verklaringen blijkt inderdaad dat zij in Venezuela haar lesbische geaardheid angstvallig verborgen hield uit vrees voor nog meer problemen. Zij ging een relatie aan met een man om haar familie *“op het verkeerde spoor te zetten en geen vermoeden te wekken dat [zij] op vrouwen viel”*, maar zij kon deze relatie niet volhouden (notities 22 oktober 2018, p. 14). Zij vertelde pas op 22-jarige leeftijd aan haar moeder en zus dat zij lesbisch was (notities 22 oktober 2018, p. 13-14). Verzoekster vreest homofobe reacties binnen haar familie als er buiten (notities 22 oktober 2018, p. 14). Behalve haar moeder, zus, vriendinnen L.C., O. en J., was enkel een vriend van haar op de hoogte van haar lesbische geaardheid (notities 8 februari 2019, p. 22). Zij ging niet in op de uitnodiging van deze vriend om naar de Gay Pride te gaan (notities 8 februari 2019, p. 23), zij vermeid homodiscotheken omdat zij nog niet ge-out was (notities 8 februari 2019, p. 20) en zij informeerde niet naar LGBTI-organisaties omdat zij haar geaardheid verborgen wilde houden (notities 8 februari 2019, p. 24). Verzoekster leidde een dubbel leven.

2.4.6. Verzoeksters verklaringen over het homo-onvriendelijke klimaat in Venezuela worden bevestigd door de informatie in het administratief dossier. Uit *“COI Focus: Venezuela: Homoseksualiteit”* van 14 januari 2019 volgt dat er in Venezuela sprake is van gevallen van homofobie, discriminatie en homofob geweld tegen homoseksuelen in de Venezolaanse maatschappij en dat ook de autoriteiten zich schuldig maken aan discriminatie, pesterijen, verbaal geweld, machtsmisbruik en afpersing van homoseksuelen. Hoewel deze informatie tevens aangeeft dat homoseksualiteit in Venezuela niet strafbaar is en er verschillende wetsartikelen zijn die discriminatie op basis van seksuele geaardheid bestraffen, blijken deze wetteksten *“in werkelijkheid hol, ongevaarlijk en nutteloos”* en slagen ze er niet in veelvuldige discriminatie tegen LGBTI-personen tegen te gaan (p. 6-7). Waar het Hooggerechtshof een uitspraak deed waarin de onmogelijkheid tot een niet-hetero huwelijk en het niet erkennen van andere huwelijken ongrondwettelijk werd bevonden, is het in de praktijk nog steeds zo dat personen van hetzelfde geslacht niet kunnen trouwen en dat dergelijke buitenlandse huwelijken niet erkend worden (p. 7). Een bron geeft aan dat de discriminatie en geweld tegen holebi's toeneemt (p. 9). LGBTI-personen hebben het bovendien op socio-economisch vlak moeilijker, gezien zij te maken krijgen met discriminatie bij het verkrijgen van voedsel en medicijnen (p. 12-13, 17). De problematische politieke en veiligheidssituatie in Venezuela belemmert bovendien de initiatieven om op te komen voor homorechten (p. 17) en het aantal verenigingen die de belangen van de LGBTI behartigen zijn aan het verminderen (p. 16). Deze crisissituatie heeft ook tot gevolg dat holebi's hun uitgangseven beperken omwille van veiligheidsredenen (p. 15). Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aanvoert dat homoseksuelen zich vrij kunnen verenigen en elkaar vrij kunnen ontmoeten in het openbaar, spelen hier inderdaad geen wettelijke belemmeringen, maar geeft de informatie wel aan dat discriminatie van holebi's voorkomt *“in openbare gelegenheden zoals winkelcentra, theaters, bars, restaurants, musea en hotels”* (p. 15), dat lokale politieagenten en privé-veiligheidsdiensten hen soms de toegang tot winkelcentra, openbare parken en recreatiegebieden weigeren (p. 9) en dat het voorkomt dat holebi-koppels in parken, restaurants en winkelcentra door de autoriteiten worden aangesproken, gearresteerd en/of bedreigd (p. 7-8).

2.4.7. Volgens verzoekster kan zij voor eventuele problemen op basis van haar seksuele geaardheid geen beroep doen op de Venezolaanse autoriteiten: *“Omdat ik denk dat ze niets zouden doen, dat ze dat niet au serieux zouden nemen, in Venezuela wordt er weinig gesproken over homorechten. Zeker waar ik woon.”* (notities 8 februari 2019, p. 24). Ook deze verklaringen vinden steun in de informatie in het administratief dossier (*“COI Focus: Venezuela: Homoseksualiteit”* van 14 januari 2019), waaruit blijkt dat holebi's geen vertrouwen hebben in de politie en het gerecht (p. 9-10), dat gevallen van homofob geweld niet altijd voldoende worden onderzocht en vervolgd (p. 7-8), dat er onvoldoende doeltreffende mechanismes zijn om klacht in te dienen en om te komen tot (strafrechtelijke) procedures (p. 8) en dat er sprake is van onwetendheid en onwil bij de autoriteiten om homofobe daden te onderzoeken en bestraffen (p. 8-11), waarbij LGBTI-personen die een incident aangeven vaak opnieuw het slachtoffer worden (van bijvoorbeeld bedreigingen en afpersing door de autoriteiten; p. 10).

2.4.8. Verzoekster vertelde ook over de problemen die haar huidige vriendin, J., kende omwille van haar homoseksuele geaardheid: *“Ze zei dat zij ook op vrouwen valt maar dat haar ouders er tegen waren. [...] Haar vader en broer weten het wel, haar moeder niet. [...] Ze aanvaarden het niet. Haar broer aanvaardt het wel, maar de vader niet. Ook toen ze naar de Dominicaanse Republiek kwam, toen aanvaardde hij het nog steeds niet. [...] Haar ouders zijn heel erg strikt. Ik heb mijn ouders nooit als streng beschouwd, maar die van haar zijn het zeker.”* (notities 22 oktober 2018, p. 8, 15); *“Haar broer begrijpt haar. Haar vader niet echt, hij is ook op de Dominicaanse Republiek geweest en heeft me daar al gezien met haar. Hij heeft haar gevraagd wat doe je met haar, ga weg van haar, verlaat haar. Haar moeder is 1000% homofob.”*

Onlangs vertelde mijn vriendin dat ze over mij aan het spreken was met haar moeder en dat die tegen haar uitvloog en zei dat ze te veel over mij sprak." (notities 8 februari 2019, p. 24). De Raad meent dat dit een belangrijk element is nu verzoeksters seksuele geaardheid ook bekend is bij de homofobe familie van haar partner.

2.4.9. Bovenop verzoeksters lesbische geaardheid en haar (jarenlange) relatie met J., die omwille van haar geaardheid werd erkend als vluchteling (RvV 15 oktober 2019, nr. 227 476), wijst de Raad nog op verzoeksters politiek profiel. Verzoekster verklaarde sinds 2012 te hebben deelgenomen aan betogingen (notities 22 oktober 2018, p. 10-11, 13; notities 8 februari 2019, p. 7). Haar deelnames aan manifestaties in 2012, 2013, 2014 en 2015 worden door de commissaris-generaal niet betwist. In de informatie in het administratie dossier ("*COI Focus: Venezuela: Homoseksualiteit*" van 14 januari 2019) wordt melding gemaakt van geweldplegingen door de politie tegen betogers die holebi lijken (p. 9). Verzoekster maakte tevens melding van een dergelijk incident: "*Ik heb gehoord van een kennis dat haar broer in Caracas in een politieke mars aan het lopen was met zijn vriend, ik weet niet of het hand in hand was, maar een nationale garde greep hem vast en sloeg hem in elkaar en noemde hem een janet.*" (notities 8 februari 2019, p. 24).

De Raad merkt verder op dat verzoekster goed geïnformeerd is over de politieke situatie in Venezuela, de achtergrond van de protesten en het verloop ervan (notities 22 oktober 2018, p. 8-12; notities 8 februari 2019, p. 7-12, 16-17, 26-27), dat zij rechten studeerde en dat haar thesis handelde over "*verkrachtingen en misbruik van kids en adolescenten in Venezuela*" (notities 22 oktober 2018, p. 4).

2.4.10. Gelet op verzoeksters specifieke profiel kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van haar lesbische geaardheid en derhalve het behoren tot een sociale groep zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK